

HRVATSKA RIEČ

Predplatna cijena: na godinu K 12. — Za pô godine K 6. — Za Šibenik na godinu donasanjem u kuću K 12. — Za inozemstvo na godinu K 12 uviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i utuživo u Šibeniku.

Izlazi sredom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglasni tiskaju se po 16 para peti redak ili po pogodbi, te se primaju samo oni, koji se unaprije platite. — Priobčena pisma i zahvalni tiskaju se po 20 para po peti redak. — Nefrankirana pisma ne primaju se. — Rukopisi ne vracaju

Zar prelom?

Koalicionaličko zagrebačko novinstvo razpisalo se je nekima nevjerojatnim u njima oduševljjenjem o prelomu sa Ugarskom. I naši pravački prijatelji zaneli su se za tom riečju. U stvari je ovo: kako na drugom mjestu obširnije donosimo u saboru je sa strane koalicije pa sasmostaniano i iznebnu predlog o prelomu sa Ugarskom. Pri glasovanju je taj predlog pao. Za predlog su glasovali koalicionalici, Starčevićeva stranka prava i tri od stranske prave. Ostali od stranke prava su se pri glasovanju iz sabornice udaljili. Proti predlogu glasovali su Tomasićevi mumkači, Radicevići i virliste. Ovi prama prvima ostalo su većini od 2 glasa. I tako je predlog, koji je tobože imao uključivati i mogućnost preloma, pao. Naknadno bi izabrana delegacija.

Ti dogadjaji u saboru imadoše u javnosti jaki odjek. Bila je to senzacija dana, koja nije mogla proći bez komenata. No sad nastaje pitanje: da li je zbilja prilikom onih dviju saborskih sjednica te onog predloga, koji je koalicija iznijela, pitanje preloma bilo ozbiljno i promišljeno? Da li su zbilja predlagaci preloma iskreni bili, kada su oni senzaciju izveli? Odgovor je jasan i nedvouman: koalicija niti je mogla niti je htjela, da prelom izvede i izazove. A evo i obrazloženja tomu: koalicione stranke, kada su se otrog malo mjesecne stopile u jednu jedinstvenu stranku, svom stranačkom programu postavise za podlogu nagodbu. Kasnije nagnedbenička stranka koalicija nije niti promišljala na prelom sa Ugarskom. A da je koalicija s onim predlogom zaigrala prama drugim strankama kruku kartu, dokazom je i to, što je ona s pitanjem preloma, dakle za pitanje nedogledne zamolio sti i životne važnosti po Hrvatsku, istupila sasmosta nečekivano, kao bomba, bez ikakovih predhodnih priprema, bez ikakove pripremne akcije. Pitanje preloma sa Ugarskom nije stvar, koja se može samo tako odlučiti, na brzu ruku, sa jednostavnim iznašanjem jednog predloga. Nužno je tu izpitivanje aktuelnih okolnosti, položaja u monarhiji i jakosti protivnika. Svega toga koalicija nije učinila te se već po ovom površnom tiritiranju sa ovakvim krizama prozivaju čitava neozbiljnost predloga kao i dvoličnost koalicije. Senzacija s prelomom imala je koaliciji služiti kao momentani udarac, kao kretinja oportuniteta, koja je izrabila poštenje i patriotsko oduševljenje nekih ne njihov radikalizam u svoje osobne svrhe. Da je tomu tako, dokazati čemo malo niže.

Čitavo ogorčenje koalicije i nenadana kuraž leži u jednoj dobro smišljenoj varci. Koalicija se prama Tomasiću nalazi na ratnoj nozi. No to njihovo neprijateljstvo ne ima svoje izhodište i svoj razlog u kakvoj programnoj razlici ili čak protivnosti niti u kakvom suprotnom nazarjanju politike. Dapače oni su si jednaki sa programima i načelima, koja se pokrivaju. Osob-

nost su jedine, koje ih diele. Kako je bilo za Raucha, tako je i za Tomasića. Radilo se onda, a i sada se radi samo o častoleplju i interesima pojedinaca, jer se koalicija ne slaže s bansom glede osoba, koje nastupaju vladu. A jer Tomasić nije udovoljio njihovim zahtjevima, kojim su tražili, da žrtvuje neke svoje vjeme a na korist nekih koalicionalnih vodja, te da se nepravde, koje su učinjene bile prijašnjim progonima i premještajima činovnika osvetne novim nepravdom, zato organizira proti njemu hajku. A da je Tomasić udovoljio njihovim tražbinama, još bi i danas, kada ono nastupa na bansku stolicu, bio onaj isti „državnik“, „učenjak“, i „rolodub“, kakvim ga u svoje doba koalicija opisivala. Žestoka borba, koja je između bana i koalicije sad nastala, bila je čisto osobna i stvar kalkulacije, dok su sva druga pitanja, pak i pragmatika, bila samo pristala haljina, kojom su pokrivali odurusno golotinu svog egoizma i ambicije. A sa predlogom o prelomu i neizboru delegacije u Peštu koalicija je Tomasiću htjela zatjerati u klanac, prama vana pokazati njegovu slabost, da nije toliko jak i da u saboru ne ima niti toliko oslona, da delegaciju pošalje. Tim bi koalicija prema Magarjima bila napravila „lijevu figuru“, paradijalna sa silom i uspjehom, koji joj drugi, njoj sasmosta oprečni elementi, izhodiše i prisiljuju bana na paktiranje i sporazum s njom ili prouzročiti njegov pad, što bi omogućilo dolazak na vladu nejzinih lidera i nje same. Do kakve ozbiljne, državopravne borbe s Ugarskom, da-pače čak do preloma s njom, nije koalicija bilo stalo kao ni do lanjskog sniega. Za politiku preloma i obračuna s Magarjima bilo je drugih zgoda. Onda, kada su Magarji bili u žestokoj opresi sa dvorom, onda, drugi put, kada su prilike u monarhiji bile takove, — a to za cilj ono glasovito aneksione godište, puno neizvjetnosti i trzavica — da su Hrvatskoj s tom politikom obećavale i pružale izgled u uspjeh; i onda je moment bio, kada ih je Kossuth odbacio, nakon rezolucije, kao izcijed limut te kad je pragmatika nastupila. Ali koalicija je sve te zgodne propustila, što više, ona se oglušivala i onda, kada ju se na rad pozvalo i predočivalo sve navedene okolnosti. No ona, makar je opetovano primila nogomet i od Kossutha, a onda kasnije i od Wekerleja, sve jedno u Pešti puzaša pred ugarskom vlastom, utičući se njoj u svakoj prigodi. Ona je još i dalje pošla. Protuhrvatskim radom i služničkom puzaštvom koalicija je počinila preko svoje delegacije brojne atentate na autonomiju Hrvatske, na onu krunju autonomiju, koju nam dala njihova nagoba. Pitanja, koja spadaju izključivo među nutarnja, autonoma pitanja Hrvatske, koalicija je prenijela u Peštu, podstirala ministrica magjarskim, rušeti tako ugled banske ustanove, sabora hrvatskog i naše autonomije. Tim je koalicija, ili bar nje dio, išao

svištevno za tim, da Hrvatsku komad po komad razrastga, da ju ogoli, da joj otme i onu sjenu neovisnosti i da ju predade sapetu na milost i nemilost Magarjima.

I ta koalicija, koja ima tako žalostnu, sramotnu da, i izdajnica prošlost, usudila se je iznjeti pitanje preloma. Ona, koja nije bila u stanju pružiti niti najstisnje garancije o svom poštenu i lojalnosti političkoj, koja je čitav svoj vek provela samo u varci i šaranju. I to je učinila baš sada, kada se Magarji izmirile sa dvorom i kada predsjedništvo kabineata ima u rukama Khuen, koji uživa podpuno povjerenje i milost dvora. Da nije sve ovo dostatno, dovoljno bi bilo, a da se dokaže neiskrenost koalicije, iznjetni tok, kako je do toga došlo. Bila je ona više puta pozvana, da polaze peštanske mandate, ali tih glasova čula nije. Pak i pri ovim dvima saborskim sjednicama, kada ju obasije poklicima „položiti mandate“ i kada je sve bilo gotovo, u zadnji čas, hip prije samog glasovanja učinila je teatralnu gestu, položila mandate i izjavila, da se ne će dati birati u Peštu. Ali je to rekla samo za onaj konkretni slučaj, za izbor onog dana, da ga onemogući, ne obvezavši se, da se ne će više uobiće dati birati u delegaciju. Ona je sebi lukavu ostavila jedna vrata otvorena, da se kasnije po miloj volji sama bira, iza kako je Tomasić smotrao i da dalje u Peštu Šara na štetu Hrvatske. Čitava ta senzacija bila je samo demonstracija i prkos lici proti Tomasiću, a kada bi uzrok tomu nestao, onog časa bi nestao u koalicije i svaki veleitet preloma. . .

Da pravači niesu bili u taj osobnoj borbi između Tomasića i koalicije pozvani, da koaliciju spasavaju i da joj omoguće vladavinu korupcije, favoritizma i uništavanja Hrvatske, to je i odveć jasno. Zato mi shvaćamo one pravače, koji u tome ne htjeđeš nikako sudjelovati prepustajući koaliciju, koja je do juče sve druge stranke ignorirala i grubo majorizirala, samo sebi i njezinu izključivo jakosti. Oni pravači, koji s koalicijom glasovale, učinile su velikom zanosu i oduševljenju, prosudjujući po svom poštenu, da su i koalicijine namjere poštene. Samo u tom slučaju, da se je koalicije obvezala, da ne će za uviek delegacije birati niti se u nju dati birati, nastupila bi bila dužnost svakog pravača, da taj prelom po što po to omogući. Dočim ovako, pred izborom između Tomasića i koalicije jedino su mogli, da svoju preferenciju nijednom ne dađu nego da ih puste njihovu sudbinu.

Sabor u Zagrebu.

nv. Zagreb, 25. siječnja.

Možda saborski zapisnici zagrebački bilježe malo tako zanimljivih sjednica kao što su one, koje su otvorile ovo saborsko zasjedanje. U

podpunoj razdraženoj napetosti ciele naše javnosti, koja je zaražena bolesču politiziranja, kao i posred uzbudjenosti zastupnika, prekjucer se je sabor otvorio. Nategnuta osobna neprijateljstva kate tjevne između bana dra. Tomasića i koalicije čekala su samo na čas, da se mogu sausti bijicom psovaka i insinuacijom izmjerenjih, e da jadom prepuna prsa odahnu. Sukob između dvojice bio je neizbjegljiv i občento očekivan predviđen.

Ne kanim vam donjeti nikakovo saborsko izvješće, jer bi ono bilo samo brutalna obširnost, koja u svojoj suštini od svoje drastičnosti ne gubi, ako joj se doneše samo miniaturna slika.

Prvi izazov je pao sa strane banove. Kroz obe dve saborske sjednice temperamentalni i polemični đuh Tomasićev da je sebi oduša načinom, koji podsjeća na izbornu korteš. I obe sjednice bile su samo nastavak nadmudrivanja između Tomasića i koalicije, natjecanje u biranju što specijalijevi i zlobniji vicevi, kao i podmuklih predbacivanja. Intonacija banova bila je arogantna, zajedljiva i nekako „svišega“, dočim je u glasovima koalicije krkljao pritajeni bies, koji bi u pojedinim momentima planuo burom kriticanja i smješne halabuke. Imalo se je naime razpravljati o banovom predlogu glede izbora delegata u Peštu, koji je on obrazložio tim, što ima u sadanju delegaciji 15 članova, kojima je rok iztekao. Koalicija je proti tom predlogu prosvjedovala i tražila, da se najprije razpravlja o prešnjim predlozima. Jedan je prešni predlog glasio tako, da se izabere odbor od 15 lica, koji će, uslijed zražanih magjarskih nastila u Pešti, razpraviti pitanje o zastupanju Hrvatske. Na to je ban, nakon dugih i žučljivih debata, povukao svoj predlog, a prešlo se na prešni. Sad je slijedila ponovna polemika, u kojoj je Tomasić navaljivao, označujući koaliciju dubionom vojskom, a koaliciju navale odbijala i repovratila, dobacujući Tomasiću munkače. Pravači su u toj vugri igrali djelomično ulogu „tertius gaudens“, dok su Radići glumili ogorčenog, vjernog i lojalnog pajaca. Sve su stranke sudjelovale živahnno. Tom primodrom je koalicija izjavila, da polaze peštanske mandate. U polemici se je po raznim upadnicama s jedne i s druge strane mogao čuti po kojim zanimivi ustaši o prijašnjim odnosima između bana i koalicije, a prvi je zaprijetio, da će do zgodje osviti još bolje koaliciju. Biti će uzajamnog smanjivanja, koje će izgledati nagrijenom karikaturom, a u stvari će biti samo vjernije fotografije, čiji je original i preveć ružan... I sa banovim usta je pala rječ o štipendijama. Koalicija je kao oparenu dijipila, ali uza sva nezajednička izmotavanja efekat je ostao isti. No najzanimljiv i najvažniji je bila podloga ciele razprave. Govorilo se je o prelomu sa Ugarskom. Pala je ta rječ kao grom posred sabornice i

u naprezanju pameti; gdjegod izgledaju kao mučeni, ter nas se bolne dojimaju. Takovi su mužki tipovi. Ženski pak vrlo se razlikuju. U njima je više vredrine. Nigdje nisu lica nategnuta. Put je rječna i meka. U njima je bolje pogoden „stimming“ ženske psihе.

Paklena vrata. Velika su kao ona Baptisterij od Gilberta. Rodin hoće njima da prikaže život ljudskog, njihovu sudbinu i težnje. Sa krlja vrata, u relijefu, jesu ženske prikaze: Ljubeča i Trpeča. Nad vratima tri su velike ljudske glave sa ljetim pečaćom na licima. Oko ovih jesu ljudska tjelesa u najraznovrstnijim položajima. To je djelo početo g. 1889., a nedovršeno je, uprav kao što su i ljudske misli i boli bude svršetka. Vedra, klasična, bol je čisto ljudska, bez traga mečlankolije, što mogu nadoci čovjeku koji ljubi idejale vjere,

(Svršit će se).

Auguste Rodin.

Kad mu je neko rekao, da su njegove radnje originalne, odgovorio je: „Vi se malo varate, te nema nikake originalnosti. Ta rieč u smislu publike nema ništa posla sa velikom, pravom umjetnošću. Ima istina umjetnika, kojima se ne mari neko vrije čekati, da im se pravi talent uzbudi, pa zato traže bizare stvari, osobitosti u predmetu i u formi, što je daleko od umjetnosti. To vi zovete „originalno.“

Umjetnost nije nego proučavanje naravi. Ta nauka dala je veličinu i staroj gotskoj umjetnosti. Narav! Sve je u njoj. Mi sami nista ne iznosimo, mi niesmo stvoritelji... Grci radili su prama onom što bi vidjeli. Samo umjetnik ima biti svjetan svog djelovanja. Pri tome na umjetnost valja misliti i biti ustupljiv pri djelovanju. Danas osobito mladost nema o tom ni pojma. Svaki hiti da što prije iznese djelo i nema kad vremena, da uči sam sebe. Ne će se da razvijaju jednim započetim pravcem. A ipak umjetnost, koja nam toliko naručava izgleda, malo po malo se je postigla, — Temelj svega jest držati se čvrsto naravi,

a tek kasnije puštaći se svome temperamentu, koji će lako doći i od sebe. Ima mladih ljudi, koji trče po muzejima, a kad izjadu govorite: mi smo se preobrazili, sad je u nama druga duša, japanska, Botticelli i po novim čemo načelima ostvariti našu radnju. U istinu ta godina po svoj prilici imaju drugu dušu, a to je ljepežka Sve hoće da brzo postignu, ali nijedno ne želići ne da vremena da bi ojačala. Sa samim entuzijazmom ne daju se prebrditi potekože, kojih je u svakoj umjetnosti.

Skupolosno kopjavati narav ipak nije podpuni cilj umjetnika. Svi djelovi imaju biti lako, neosjetljivo nategnuti, da složno sudjeluju u jedinstvenom utisku. Osobito su crte, koje daju života i harmoniju radnje. Tako svaki dio ima i svoj umjetnički razlog. Kipar mora preko granica mišića, odnosno, razložiti ih pretjeravati. Neke forcirati, a neke ublažiti, dava izražaj jakosti. Publika doista gleda gladku slijaju površinu, ali nema smisla za životni duh koji se izražava.

Ono što daje snagu antiki jest konstrukcija i modelovanje. Stari su mjerilom neprestano podjeljivali radnju. Nikad se dovoljno ne nadivljuje Milskoj Veneri.

Vredno je i ovo spomenuti. Poznato je, kako je Lombroso govorio o geniju. Rodin, koji je priznat kao genijalan kipar, rekao je da je taj znanstvenjak krivo mislio. „Često se moju umjetnost kao eksaltiran, u opisivalo, a ja sam bila proti eksaltaciji. Moj je temperament ozbiljan i posve blag. Ipak ja nisam nikakav sanjar nego matematičar i moje je kiparstvo dobro, ako je ono produkt geometričnog izmjerivanja. Ja neću nikadati da u mojim radnjama ne nalazi se eksaltacija, ali je to samo zato jer je u zbilji imala. Ta eksaltacija nema svog temelja u meni nego u živoj naravi. Isto djelo Božje prama svojoj naravi je prekriveno.“

Rodin je mnogo produktivan. On u isti mah radi više stvari. Niže u obče moguće opredjeliti vrijeme njegovih radnja. Stoga i ovdje ne ćemo paziti na kronološki red.

Izradio je mnogo poprsja važnih osoba, a to su: Dalou, Legros, V. Hugo, Ant. Proust, Jean-Paul Laurens, Simpson, Geoffroy, snajnog kipara Falguiere. H. Rochefort (koji je sličan Mestrovicu Botiću) itd. Njegova su buste kao akcentuirajući govor. Pun je realnog života. Žile sve kao da kucaju. Tipovi su zamišljeni,

ona se cijelom razpravom buntovnički vukla. Možda u drugom momentu, ova bi se rieč bila pretvorila u djelo, ali neozbiljan način kao i nezgodan momenat, te skroviti ciljevi, koji su za tim stajali, nisuš predlogu mogli dati ozbiljnih posljedica.

Kod glasovanja je proti izboru u Pešti bila koalicija, Starčevićeva stranka prava i tri od stranke prava: dr. Prebeg, dr. Hrvot i dr. Homotarić. Drugi se udaljili iz sabornice. Za izbor glasovali su Tomošćević, Radicevici virilisti i veliki župani. Ovi dobiti 43 glasa proti 41. I tako bi odlučen izbor u Pešti!

Jučer se je pak birala delegacija. Prije otvorenje sjednice bao je konfiterirao s nekim, a zastupnici pravili šale u sabornici. Kao dokonci konstituirase se i opet Šaljivo, a dr. Barać neslanim vicom predložio je „Lepet našu.“ Kada je končno predstojnik došao i otvorio sjednicu, pošto je na dnevnem redu bio izbor delegacije, to je koalicija izjavila, da u njemu sudjelovalo neće, isto tako stranka prava i Starčevićeva stranka prava, te i Supilo. Uz Radicevce i viriliste izabrana je delegacija. Listina po vlasti iznesena, sadržavala je 15 koalitara, 18 vladinovaca, 3 velika župana i 7 virilista. U velikakuću su izabranici: Dedović Gjuro, Grof Ivan Drašković i grof Rudolf Normann.

Nakon proglašenog izbora koalicionasi se pojedine daju i polazu mandate. Na to ban veli, da se ne smije o tim polaganjima voditi razprava te izjaviti, da li sabor prima na znanje ili ne ista. Nastaje buka, upadice padaju. Sjednica se prekida te posle podne nastavlja. U debati, žestokoj i napetoj, dobacuje ban Modrušanu, da je on izabran njegovom voljom i protekcionom, a teznanjem samog Modrušana. U daljnem teknu sjednice pada rieč o nekom reversu, koji da su koalicionici zastupnici podpisali. Senzacija u kući. Supilo na to odkriva, da su mu četiri koalicionici zastupnika rekli, da se su nekome kandidacionom odboru obvezali položiti mandat, ne budu li se slagali sa politikom i taktikom koalicije. To izaziva sveobčuđenje. Na koncu sjednice prima se posredujući predlog dr. Papratovića gledje polaganja mandata, po kojem sabor ta polaganja prima na znanje no istodobno bira odbor od 15 lica, koji ima odlučiti, da li se te zastupnike ima rieštiti mandata peštanskog.

Preporodjenje „Nebeskog carstva“. (Tamo, gdje perimo nose...)

Tamo, gdje se perčini nose... tamo, gdje se ženska finesa prosudjuje po sitnim nogama, sapet u okrutnim, tisnim cipelicama... tamo, gdje se cara naziva „sunec na izotku“, a gospodstvo njegove „nebeskim carstvom“, i podanike njegove „nebesnicima“... tamo su u izgledu mnoge inovacije, silne radikalne promjene. „Nebesnici“, koji su do jučer ovili o svakom migu i o svakom hiru svog „sunca na izotku“, počinju se buniti. Nije to oružana buna niti krvavi gradjanski ustank, niti je to neposlušnost ili nevjernost mandarina prama caru, nego je to neko jače izpoljavanje nagona za postignućem onih ljudskih, čovječanskih prava, koji čovjek Čine čovjekom, slobodnim i svistem Šibenikom u Svemiru i na Zemlji.

Kina, ta zemlja mira, tišine, gdje ljudi uživaju u opijumu i gdje literati niku kao glijive, a gdje je konservativizam bio skoro drugom religijom, radi kojeg su se i zbivali bokserski ustanci i pokolji Europejaca, hoće da se preporodi u konstitucionalnom i militarističkom duhu. Ovo izgleda malko nevjerojatno, obzirom na dosadanju carevu simeon i na nikakovo uvaženje vojničkog staleža i zvanja, ali ipak je tako. Težnja za preporodjenjem, za obnovljenjem, kolikogdje izgledala recentom, ipak je stara već nekoliko godina. Još pod starom caricom, tom „žutom Semiramidom“, kako ju nazivali, ustavni je pokret bio započeo. I „žuta Semiramida“ je u nekolikac navrata znala popustiti toj novoj struci, no kada se pobojala učinjenog koraka, pritegnula bi opet uzde, to naznačila brojnim smrtnim kaznama, izgonima i utarničivanjima. Pokojni car, Semiramid sin, bio je odušiven sklon novoj struci te si je bio stvorio više od šestostrice sebi vjernih ljudi, s kojima je obradivao razne novotarje. No carica je stina stavila pod pazu, vjerne savjetnike razbjerali u progonstvo i sve ostalo na starom. Dvojica od prognanih sklonile se u Japan, odakle su po Kini potajice širili novinama svoju propagandu.

Iza smrti caričine malogodišnjem mjenom unuku bi imenovan regent. Dok je njegova pojava u početku bila sumnjava i enigmatična, sad se je i on pridonio novoj struci, koja modernizirajući Kine hoće da ju od propasti spasi. On kani ponovno dozvoliti pristup u zemlju „otcima ustava“, kako se nazivaju izagnanci. Istodobno po nekim znamcima se naslućuje, da se povraća u milost Yuan-chi-Kai. Taj je čovjek bio podkraljem u jednoj provin-

ciji te je njegova zasluga, ako danas Kina posjeduje svoju vojsku, prilično srednjenu. On je, naime, bio stvorio svoju vojsku, koju je kasnije pomnožao i s njom neograničeno go-spodovao. No to se nije vladajućoj porodici svidjalo i ona ga jednom iz sredine odane mu vojske odmarni i onda zatoči u jedan zatilan kraj sa malenom mirovinom. Tomu čovjeku se je sada mirovina povišala te ga se je već više puta pitalo za savjet u važnijim prigodama. Njegov povratak u milost značio bi, da Kina ozbiljno kroči k svom ojačanju.

Poznati antagonizam između Kine i Japana jedan je od važnih faktora u ovom preobraženju. Ugleđniji i inteligentniji dio Kineza uvidio je, da će njihova domovina poduzeti i hitri Japanci lagano razkomadati i oslabiti, zato svi svjatski prionuće, da učvrste i organizuju vojsku. Sva plemićka mladost, mještje da se po starim tradicijama posveti, prenatrpala je vojničke škole, da je u tom nastala cijela jagina. To je znak, da Kina lagano ali sigurno počinje postavljati svjetsna svoje sile i moći. To Japan i Mikada u velike uznemiruje, jer ovim je kraj njihovom gospodstvu na skrajnjem Izotku. U tom uverenju u Japanu su se stvorile dve struje: prva, koja traži smjesta načinjenje rata Kini, druga koja hoće da zastrastišnjima od časa do časa odgodi prijetice pogibije. A Kina vidi te trzavice i svojoj vojsci posevne sve to više pažnje. Rusija se dži vrlo tajanstveno, a to podvostručuje bojaznjivo neizvještnost Japana.

Kao najvažnija reforma kinezka za cijelo dozvola, da se može ukinuti perčin. To je medju stare vjernike Confucia izazvalo silno ogorčenje, ali i ono mora da pred napredovanjem kulture uzmakne. Izim toga je Kina na prosvjetnom polju u zadnje doba mnogo radila, osnivajući škole i pobijajući analifabetizam. Duh centralizacije i unutarnje srednje pozicije se učenjnicima, da su pokorne zemlje, Tibet i Mongolia, t. z. zemlje preko granice, proglašene običnim pokrajinama i što je Dalaj-Lhami otela skoro sva vlast.

Na taj način Kina nije više — Kina. Prestaje ona biti zemljom legendarni lijenosti i snatrena, a skreće na stazu rada. Njezini ciljevi na plodnu i bogatu Koreju, za koju se ne može neziraniti, da ju Japan vječno eksploatiše, dokazuju, da Kina imade i osvajačačkih nagnuća. Do malo će možda skrajniji Izotk ponovo planuti, ali onda će se llevati samo „žuta krv“, a bielić će biti ili posmatrači ili pomagaci, koji će dobiti dio pliena i prisojiviti. No bez obzira na to, uznemirujuće je u svakom pogledu činjenica, da se veliki Izotčni kolos budi. Kada on plane, cijela će se Azija zasjati divljim crvenilom, a i preko njezinih granica očititi će se prieteća vrućina požara.

Za lučko poglavarnstvo u Šibeniku.

U broju 509 od 14 tekuteg mjeseca, donili smo upit zastupnika Dr. Dulibića, upravljen na ministra trgovine, kojim ga se pozivlje, da oživotori predlog parlamenta, prihvaten i od proračunskog odbora, još ovoga ljeta, po kome je prvič sjećanja ove godine Šibenski lučko-zdravstveni ured morao biti podignut na lučko poglavarnstvo. Mi smo se za stvar zainteresovali te smo u stanju iznjeti sve one okolnosti, koje govore u prilog gornjeg predloga, dapaće ga čine neobhodnom nuždom za naš grad.

Čijenica prva biva ta, što su svi državni uredi u gradu Šibeniku podignuti za jedan stepen više (porezni ured, carinarski ured, poštarski ured itd.), a gdje se ovakava promjena nije mogla izvesti, to se je postavio činovnik kao upravitelj u višem razredu čina. Ako su svi ovi uredi podignuti na viši stepen, valjda je bilo i razloga za to. Obzirom pak na lučki ured možemo mirne savjeti reći, da se prije uvelike nuda riječ da se radovećao u ovo zadnje doba onoliko, koliko se je povećao na lučkom uredu.

Neda se tajti, da se je narod usled sve to neće zaraze filoksere, silno bacio na ribarje i na pomorstvo, te se da i u emigraciju. Sve ovo lučkom uredu daje tolike brige i posla, da su najbolju volju ne može da više puti ugraditi strankama, jer mora da čeka odgovor i rješenje lučkog poglavarnstva, koje je u Zadru i koje je samo nadležno da i za ovo pomorsko okružje rješi ovakova pitanja. Da stranke ovim trpe i preveću je bjelodano.

U današnjem Šibenskom pomorskom okružju nalazi se lučkih izložbenstava, koja stoje u mnogobroju pod izravnim nadzorom i u saobraćaju sa lučkim poglavarnstvom u Zadru, što u mnogom preči pravilan razvoj trgovачkih i inih poslova, kao što mnogo puta zapinje i brzo rješenje poslova, radje pomorskih lukobrana, prošćivši raznih položaja itd. jer sve ovo nije vlastan da izvede ili rješi lučki ured u Šibeniku, već lučko poglavarnstvo u Zadru.

U ribarskom pogledu predio, što ga obuhvaća nadležnost lučkog ureda u Šibeniku, najznamenitiji je u cijeloj pokrajini za zimsko ribanje, a da ovde i ne nabrajamo ribanje spužava i korala, koja dva obra traže podpore lučkog poglavarnstva, ako žele da se uspješno razviju, prije nego za uveč propadanu.

Pošto u zadnje doba mnogo našeg naroda iz zaledja, pa i iz Bosne, danonice imaju posla sa lučkim poglavarnstvom, bilo radi emigracije, izvoza i uvoza trgovine itd., to sve ovo zapinje na veliku štetu napredku ekonomnog Šibenskog zaledja, a koje obuhvaća možemo reći dobar dio svjete Bosne, občine Skradin, Kistanje, Knin, Drniš i Vrliku, te zapadni dio Like, što ukupno prestavlja najveći djelokrug, što ga danas ima jedno lučko poglavarnstvo u našoj zemlji, ne samo, nego i na cijelom Jadranu. Kao što u ovome, tako i u izvoznoj trgovini Šibenik, ili bolje njegova luka, zahtjeva, da se ovaj prosti lučki ured podigne na lučko poglavarnstvo.

Ostavljajući na stranu male obalne i svagdan redovito parobrode, koji putuju bilo kao brzi, bilo kao trgovacki iz Trsta-Rieke do Kotora, Kifa i nazad, stoji činjenica da u Šibenskom luku ulazi, a i izlazi godinice najmanje 678 velikih trgovackih parobroda, koji izvoze 365.202 tona ujgrena, 190.658 m³ drva, 20784 celuloze i 15.678 tona karbida; ovdje ne nabrajmo izvoz vina, ulja, buhača, smokava, bajama itd. što su najvažniji proizvodi Šibenika i njegove prostrane okolice, kao i uvoznu trgovinu engleskog ujgrena za „Sulfid“, ratne mornaricu, sumpor itd.

Ovo 678 velikih trgovackih parobroda imaju po najvišu poslu salučkim poglavarnstvom, a u isto doba su jedini, koji daju poslu lučkим uredima, dok se redovitim obalnim parobrodoma bili oni brzi, ili trgovacki, lučki uredi imaju samo nuzgrednog rada, koje obavljaju redovito jedan lučki peljar (pilot).

Cjelokupni uvoz i izvoz iz Šibenske luke jest takav da je i za Trsta i Rieku na prvom mjestu na cijelom Jadranu, a njegov saobraćaj sa ratnom mornaricom podaje našoj luci još više važnosti.

Ovi razlozi i ove činjenice saharnopno nabrojene najbolje vojuje u prilog predmeta, o kojem je govor. Dužnost je vlaste, da kada se jednom zbilja pokazuje potreba za ovakvom promjenom, istu ne zavlači, a na veliku štetu i zastoj razvijke ove luke. Pouzdano se nadamo, da ušit dra. Dulibića neće ostati glas vapijućeg u pustinji, nego da će vlasta u ovom smjeru uzheti svoju dužnost učiniti.

Političke vesti.

Gabriel Ugron umro. U Budimpešti napisno je u svojem stanu preminuo zast. Gabriel Ugron. Smrt Gabriela Ugrona pobudila je ugarskim političkim krugovima veliko iznenadjenje. Ugron je tipičan magarski šovinista, te ga je u zemljama poznavalo, — što no rieč — svako diete. Ime mu pronesoće njegovi bučni opozicionari u srednjoj Evropi, za tim obuzdujući propasti banke, kojoj je bio ravateljem i afera radi zobi, koju je prodavao na lučko poglavarnstvo. Mi smo se za stvar zainteresovali te smo u stanju iznjeti sve one okolnosti, koje govore u prilog gornjeg predloga, dapaće ga čine neobhodnom nuždom za naš grad.

Čijenica prva biva ta, što su svi državni uredi u gradu Šibeniku podignuti za jedan stepen više (porezni ured, carinarski ured, poštarski ured itd.), a gdje se ovakava promjena nije mogla izvesti, to se je postavio činovnik kao upravitelj u višem razredu čina. Ako su svi ovi uredi podignuti na viši stepen, valjda je bilo i razloga za to. Obzirom pak na lučki ured možemo mirne savjeti reći, da se prije uvelike nuda riječ da se radovećao u ovo zadnje doba onoliko, koliko se je povećao na lučkom uredu.

Ostavak bugarskog ministarstva. Iz Sofije sejavlja, da se u političkim krugovima živo oko obrazovanja rusofilskog ministarstva, komu bi na čelu bio dr. Dauer,

Novo ministarstvo u Austriji? Govori se, da bi se u Austriji moglo ustanoviti novo ministarstvo mornarice, a u tom slučaju bi ministrom bio imenovan admirал Montecuccoli.

Iz hrvatskih zemalja.

Bosanski sabor sastao se je kad i onaj u Zagrebu. Na dnevnom je redu predlog o poštanskim štedionicama, koji se je nakon dulje razprave prihvatio. Mandić je bio podnijeo rezoluciju, u kojoj se vlada pozivlje, da poštije autonomnu pravu zemlje. Protiv predlogu i rješenje lučkog poglavarnstva, koje je u Zadru i koje je samo nadležno da i za ovo pomorsko okružje rješi ovakova pitanja. Da stranke ovim trpe i preveću je bjelodano.

U današnjem Šibenskom pomorskom okružju nalazi se lučkih izložbenstava, koja stoje u mnogobroju pod izravnim nadzorom i u saobraćaju sa lučkim poglavarnstvom u Zadru, što u mnogom preči pravilan razvoj trgovackih i inih poslova, kao što mnogo puta zapinje i brzo rješenje poslova, radje pomorskih lukobrana, prošćivši raznih položaja itd. jer sve ovo nije vlastan da izvede ili rješi lučki ured u Šibeniku, već lučko poglavarnstvo u Zadru.

Krasan dar društva sv. Jeronima. Dne 24. o. mj. došao je iz Beča podpukovnik u miru, g. Trajlović k držvenom predsjedniku preč. P. Leberu i uručio mu državnu obveznicu na 20.000, koju je društvo sv. Jeronima donošao pok. general Gjuro Čanić još za života, ali da mu se ime ne spomeni, dok je živ, nego poslije njegove smrti. Slava uzornom rođelju Gjuri Čaniću!

Pokrajinske vesti.

Osudjeni dinamitardi. Primamo iz Spljeta: Prošlostog mjeseca bila je pred ovim Sudom razprava proti trojici mladića iz poljskog primorja, koji su bili uhićeni od lučkog pilota nadziratelja pom. ribarja u Splitu, kod Krila Jesenice, gdje bacaju dinamit u ribu. Osudjeni su na 40 dana tamnice, a čujemo od istih da ih je lučko Poglavarnstvo osudilo na 100 K. globe svakoga.

Preporučamo onim nesretnim, koji se bave takvim alatom, da se kane toga, jer tim ubijaju najprije sebe, obitelj i ribu uništaju i truu tako da male more, i zapuštaju svoje stajne.

Zabava babilinskog Sokola. Pišu nam iz Zadra: U nedjelju je Hrvatski Sokol u Bibinju dao u Zadarskom Sokolu vrlo uspješnu zabavu. Glumio se je igrokuz u 4 čina „Šumic don Stjepan i Durak-Aliaga“, koji je sastavio starosta babilinskog, vidi i zaustavljeni g. Španić Mihovio. Predstava je svakog oduševila, a u glumjenju se osobito iztakao g. Španić i Šumic Mihovio. Svi su drugi bili na svom mjestu. Marinim zauzimanjem g. Španić babilinskog Sokola se je i u gimnastički održavao prigodom sletova, a evo se je sada i na kulturnom polju iztakao. Mi ponavljamo riječ zadarskog podstaroste; ugledali se i drugi u ovakav rad skromnog seoskog sokola, koji shvaća svoju misiju.

Hrvatski Sokol u Zadru priređuje due veljače veliki krabuljni ples. Dobrovoljne prinose prima brat P. Pilić, trgovac u Zadru.

Rješenje utoka. Brzovljaju nam, da je dr. Andrijević poletio u Zadar, jer je čuo, da se ovo dana rješavanju utoci gledi gornjoprimske občine, Doktor hoće da muti, ali će mu pravica omesti sve račune.

Iz grada i okolice.

Smrt vriedne koludrice. Na 26. ov. mjeseca prominula je u mjestnom samostanu sv. Lucije — M. Ivanica Anzulović u 43 god. života. Rodom iz Umaga u Istri. Bila je dobra i požerna, skroz odanica redu i molitvama. Još davnovo poboljevala je te nakon težkih patnja premuin. Jučer joj je bio liep sprovod. Vječio joj pokolj!

Vojnička taksa. Upozorju se svi oni, koji su obvezani na vojničku taksu, da ju čim prije uplate, jer koncem ovog mjeseca ističe rok.

† Niko Milet-Stojan. Preminuo je ovaj dobri i čestiti starac u prošloj sredini te mu je prekojučer bio liep sprovod. Pokojnik je bio jedne stare i vredne Šibenske kuće te se iztacio kao odani i oduševljeni pravač. Pokoj vječni dobro duši njegovoj, a obitelji naša sažaljenja

† Dume Škarica. U četvrtak umro je ne-nadom smrću Dume Škarica u 60. godini života. Bio je veleposjednik i bivši obč. prisjednik. Liep sprovod mu je bio jučer poslije podne. Mir koština njegovom!

Nesreća. Jutros dogodila se nesreća. Blaž Fakčević vozio se u svojim kolima te je nehodice pregazio nekog Mačuhata. Ovaj se otežim ozledama prenesen u bolnicu.

Povratak s vježbanja. Ovdješnja domobraska posada, koja je u prošloj ponedjeljak pješke odputovala put Zadra, povratila se je jutros u 10 sati preko Martinskog. Cijemo, da su vojnici pretrplili dosta dela.

Zadruga ribanja spužava u Krapnju podnijela je okružnom судu molbu da bude upisana u zadružni registar. Ovim je tek postignuta sporedna svrha, a sad dolazi ono što je glavno, a to je gojiti među spužvarima duh udruženja i međusobnog podpomoćenja, kako bi sami po svojim silama podigli svoj obrat do stepena, da ne budu više robovi spekulanta, već vlastiti gospodari svog krvavog truda. Ovo stavljam na dušu pomorskog vlasti, kao i to, da jednom kad je preduzeta pod svoju odgovornost sve ovo, uputi upravu zadruge i nadzorni odbor u vršenju njihovih dužnosti.

V. emisija dionica Jadranske Banke u Trstu. Kako nam se javlja, te je zanimanje za novu emisiju dionica Jadranske Banke tako veliko, da se već danas može sa sigurnošću računati time, da će takodjer ovaj put za subskripciju određeni iznos biti prenotiran. Dionice Jadranske Banke su notirane na tržiščkoj burzi, te je poskočio njihov tečaj u zadnje vrieme na K. 440. do K. 450. — Još tekom ove godine budu dionice Jadranske Banke notirane takodjer na bečkoj i prajoškoj burzi, gdje se već danas pojavljuje zanimanje za taj naš za ulaganje novog vrlo povoljan papir.

Upozoravamo ponovno na današnji inzert gledje nove emisije kao što i na to, da Jadranska Banka održava upravo sada svoju filialu u Ljubljani, čime će u znatnoj mjeri proširiti dosadanji djelokrug.

